

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

Пл. "Св. Неделя" № 5, София 1000
тел.: (+359 2) 9301 152
факс: (+359 2) 981 1833

mail@mzh.government.bg
www.mh.government.bg

Изх. № 02-01-83/10 10 2013 г.

ДО
ХРИСТО БИСЕРОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

СТАНОВИЩЕ

ОТНОСНО: Законопроект за изменение и допълнение на Наказателния кодекс, № 354-01-58, внесен в Народното събрание от н.п. Волен Николов Сидеров и група народни представители на 20.09.2013 г.

УВАЖАЕМИ Г-Н БИСЕРОВ,

Министерство на здравеопазването не подкрепя проекта на Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс, № 354-01-58, внесен в Народното събрание от н.п. Волен Николов Сидеров и група народни представители, поради следните съображения:

Със законопроекта се предвижда наказателна отговорност (от 1 до 5 години лишаване от свобода и глоба от 5 000 – 10 000 лв.) за лице, което манифестира публично своята или на други хомосексуална ориентация или принадлежност, чрез организация или участие в митинги, шествия и паради или чрез средствата за масова информация и интернет.

Това предложение влиза в пряко противоречие с редица международни и вътрешни нормативни актове в областта на правата на човека и защитата от дискриминация.

Съгласно чл. 11 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи всеки има право на свобода на мирни събрания и на свободно сдружаване. Упражняването на правата и свободите, предвидени в тази конвенция, следва да бъде осигурено без всякаква дискриминация, основана по-специално на пол, раса, цвят на кожата, език, религия, политически и други убеждения, национален или социален произход, принадлежност към национално малцинство, имущество, рождение или друг някакъв признак (чл. 14 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи).

Конституцията на Република България в чл. 6 също така постановява, че всички хора се раждат свободни и равни по достойнство и права, като не се допускат никакви ограничения на правата или привилегии, основани на раса, народност, етническа принадлежност, пол, произход, религия, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично и обществено положение или имуществено състояние.

Като основен принцип в Закона за защита от дискриминация е прогласено равенството в третирането на всяко лице и във възможностите му за участие в обществения живот.

Разпоредбата на чл. 4 от този закон забранява всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна.

В този смисъл е и практиката на Европейския съд за правата на човека, който позовавайки се на нарушения на чл. 11 и 14 на Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, визиращи правото на свобода на събиранията и забрана на дискриминацията, признава за незаконна забраната за провеждане на т.нар. гей-паради (Решение от 21.10.2009 г. по дело ALEKSEYEV v. RUSSIA и Решение от 12.06.2012 г. по дело GENDERDOC-M v. MOLDOVA).

Следва да се има предвид също така, че за да бъде криминализирано едно деяние то трябва да бъде общественоопасно. Едно деяние е общественоопасно когато застрашава или уврежда личността, правата на гражданите, собствеността, установения с Конституцията правов ред в Република България или други интереси, защитени от правото. Участието в митинги, шествия и паради, на които се изразява сексуална ориентация (т.нар. гей-паради) не могат, според нас, да бъдат квалифицирани като общественоопасни явления и да бъдат обявени за наказуеми.

Бихме искали да подчертаем, че споделяме изложените от вносителя мотиви относно необходимостта от защита на традиционните български ценности и обществения морал и нравственост, както и опазването на гражданския мир и обществена безопасност.

Считаме обаче, че запазване на обществения ред и гражданския мир по време на подобни прояви могат да бъдат гарантирани с предвидените в действащите закони ред и средства. Така например, Законът за събранията, митингите и манифестациите дава възможност на кмета на община да променя времето и мястото или да забрани провеждане на съответното мероприятие, когато има несъмнени данни, че е застрашен общественият ред или се нарушават правата и свободите на другите граждани (чл. 11 и 12).

Д-Р ТАНЯ АНДРЕЕВА
Министър на здравеопазването

